

Vargáné Antal Ilona makraméi Makón

Hetvenkét évesen rendezte bemutatót a tárlatát

Sose ijedt meg a kétkezi munkától az apátfalvi Vargáné Antal Ilona, aki talán ezért is ismeri nagyon jól a régi paraszti életet. A ma hetvenkét éves asszony a ház körüli teendők ellátása mellett makramé ékszereket készít, emellett igyekszik megőrizni, átadni mindazt a tudást, amit élete során megtanult.

A makramékészítéstől a gobelinvarráson át a szalmafonásig sokféle kézműves-mesterséghez ért az apátfalvi Vargáné Antal Ilona. Az asszony az első fogásokat már gyermekkorában elsajátította édesanyjától, aki a fogékony, szorgalmas kislányt nemcsak erre, hanem a háztartással kapcsolatos minden munkára megtanította – tizenkét éves korában már font. Persze nemcsak az asszonyi munkákban szerzett jártasságot: édesapjától a ház körüli teendőket tanulta meg. Az egykor szüleitől ellesett fogások szerint végzi napi teendőit ma is. Minden bizonnyal ennek köszönhetően vált a hagyományok élő tárházává otthona.

Az utóbbi években egyre több időt szentel a kézműves munkáknak. Immár két esztendeje, hogy a makramécso-mózás mesterfogásait felhasználva készíti szebbnél szebb használati és díszábrákat. Ennek a több száz éves technikának az a lényege, hogy a makramézó pusztán a két keze ügyességével alkot: a fonalak csomózásával kapcsolódnak egymáshoz, így kerekedik be-

Az alkotó a munkái között. Vargáné Antal Ilona szeretné átadni az évtizedek alatt megszerzett tudást

DV-fotó

lölük falikép, virágtartó, tarisznya és minden más, amit elképzél. Ilonka néni is boszorkányos ügyességgel köti egymáshoz a szálatokat – de nem elégszik meg a mások ál-

tal gyakran használt mintákkal. Egyedi tervezésű ékszereket, öveket készít, amelyekhez különösen szép selyemfonalakat használ; közéjük gyöngyököt fűz.

Rendkívül finom csomózású, aprólékos munkát igénylő karkötőiből és nyakékeiből egyébként nemrég rendeztek kiállítást a városi könyvtárban. Készítésük közben Ica néni úgy érzi, minden baját elfelejti. Amolyan terápia számára ez az elfoglaltság: megnyugtató érzés, ahogyan a fonal a keze parancsának engedelmessé válik, kanyarog, csomózik. Ám úgy véli, nem csak a saját korosztálya leli örömét a kézművesmunkákban. A fiataloknak is ajánlja ezt, mert szerinte semmivel nem összehasonlítható érzés, amikor valaki saját kezűleg alkot. Szívesen vállalja a minták tanítását, örömmel vesz részt gyerekeknek szervezett kézműves-foglalkozásokon is. Mostani tárlata egyébként az első volt – hetvenkét évesen rendezte.

VARGA MÁRTA

AZ ÍRÁSBAN IS JELESKEDIK

A néprajz írást érdeklődők a Marosvidék című folyóiratban olvashatják Vargáné Antal Ilona alapos és közérthető írásait, amelyek a paraszti élet egyes mozzanatait örökítik meg a lekvárfőzéstől a disznóölésen át egészen a tarhonyakészítésig. Egyébként hat éve ír. Nemrégiben olyan gyermekjátékok összegyűjtésében nyújtott segítséget, amelyekkel egykor az apátfalvi apróságok mulatták az időt. A munka Gyí, paci, paripa címmel meg is jelent a község szokásait megőrkítő Bibic könyvek sorozatában.

Ablakból az ablakot

Botcsinálta szociológus lennék, ha hajnalok hajnalán, ablakunk előtt állván, reprezentatív mintavételnek mondanám mostani morfondírozásomat. Pásztor őseink éjnek évadján föltekintettek az égre, és a csillagok állásából meg tudták mondani, hány óra van. Saját biológiai órámat akartam hitelesíteni, amikor azt figyelgettem, melyik ablak mögött mikor mozdul a „józan robot”. Ehhez legalább csillagos égre sincsen szükség. Mutatós kis skálát is készítettem hozzá. Hajnali négykor vet ki magából az ágy. A korán felvők is elmennek ilyenkor már aludni – elég korán van még hajnali négykor! –, és ébrednek a magamfajta nyughatatlanok. Valahol, messze-messze, vakító fényel vág bele az éjszakába az egyik ablak. Amikor először észrevettem, másnapra rá mentő állt meg alatta, és idős bácsit vitt magával. Abból az ablakból vitte-e, vagy a mellett levőből, nem tudom, de azóta is azt gondolom, vissza is hozta, és most se tud aludni. A tízemeletes panelház dereka táján lakik az illető, de ezt csak a fölméricskélő embereknek üzenem.

Elfelejtettem mondani, hogy téli hónapokra érvényes mostani véletlenszerű mintavételek, nyáron akkor már pitymallik. Alig üti el az óra a négyet – nálunk még szokott ütni a sétáló falióra –, látom, a panelházak felső emeletein sorra gyulladnak a lámpák. Már-már hallani vélem a rajkötélekben csörgő órák szavát. Akik erre ébrednek, kezdenek téblábolni a konyhában, és kávét főznek maguknak. Legszébb álmukból rekkennek föl, és azért morognak, mert legszívesebben a törököt is kialudnák a várából. Vasúti mozdonyvezetők, vagy buszsofőrök lehetnek. Netán újságkihordók. Azt a balga következtést is le szoktam vonni a pusztá látványból, hogy a fiatalabb korosztályhoz tartoznak az illetők. A panelregula szerint ugyanis az újházak szoktak a felső szintekre költözni, a kisebb lakásokba. Mert azok a legolcsóbbak. Aztán, ahogy szaporodik a család, és ahogy észreveszik, hogy minden évben magasabban van ugyanaz az emelet, alacsonyabba és nagyobbba vándorolnak.

Magam időközben jól megvertem a számítógépet, bekapom vérnyomáscsökkentőm reggeli adagját, és mivel eltelik az a kilencven perc is, ami az álmokutatók szerint a két elálmosodás közötti ébrenlét határát jelenti, elkezdlek laposakat pislogni. Ásítás is rám szokott törni, de még nem dőlök vissza az ágyba. Ahhoz ugyanis emeletes ásításra van szükség. Tudom, ezt a fogalmat se ismeri a szociológia, pedig fontos nagyon. Amikor az első ásítás után még be se csukom a számat, máris itt van a második, sőt harmadik is, akkor kotródok vissza kihűlt ágyamba.

Az órára rá se kell már nézmem, tudom, fél hat körül jár az idő. Sorban ragyognak már az ablakok, zörögnek az autók, dübörögnek a buszok, csikorognak a villamosok, csöndben tekernek a biciklisek, hamarosan megvirrad. Kakasszó nem jelzi a hajnal érkezését, panelvárosban panelnyitók sincsenek, csak a szemetekesek döngözik a kukákat. Elkészönök mindenkitől, a legszebb álmokat hozó szunnyadásomat kár lenne kihagynom.

Nyolc óra tájban legtöbbször a telefon csörög rám. Valakik azért nem tudtak aludni, mert egész éjjel nem jutott eszükbe akármilyen fontos dolog, és bennem sejtik a magyarázatot. Vagy éppen elolvasták a reggeli újságot, és abban találtak valamit. Legalább látatlanban is belelehetek az azt napi Zeitungba.

H. D.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY

IKV ZRT.

INGATLANKEZELŐ ÉS
VAGYONGAZDÁLKODÓ ZRT.

Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzatának megbízásából az IKV Zrt. pályázat útján történő értékesítésre hirdeti meg az alábbi felépítményes ingatlan tulajdonjogát:

Szeged,

Kis-Tisza u. 5.

(hrsz.: 10 518.; az ingatlan alapterülete: 1382 m²)

**PÁLYÁZATI ALAPÁRA:
BRUTTÓ 50 000 000 Ft**

A pályázati tárgyaláson csak az a pályázó vehet részt, aki a részletes pályázati felhívást az IKV Zrt. ügyfélszolgálatán legkésőbb 2006. március 22-én 17.00 óráig bruttó 20 000 Ft ellenében megvásárolta.

Felvilágosítást az ügyfélszolgálat nyújt (Szeged, Dáni u. 14-16., 62/553-683; weboldal: www.ikv.hu; e-mail: ikv@ikv.hu).

Az ügyfélszolgálat nyitvatartási rendje:

hétfő, kedd, csütörtök: 8.00–11.00 • 13.00–15.30 óráig;
szerda: 8.00–11.00 • 13.00–17.00 óráig;
péntek: 8.00–12.00 óráig.

Délmagyarország
ONLINE

Tesztek

Műveltségi kvíz

KRESZ-tesztek

www.delmagyar.hu

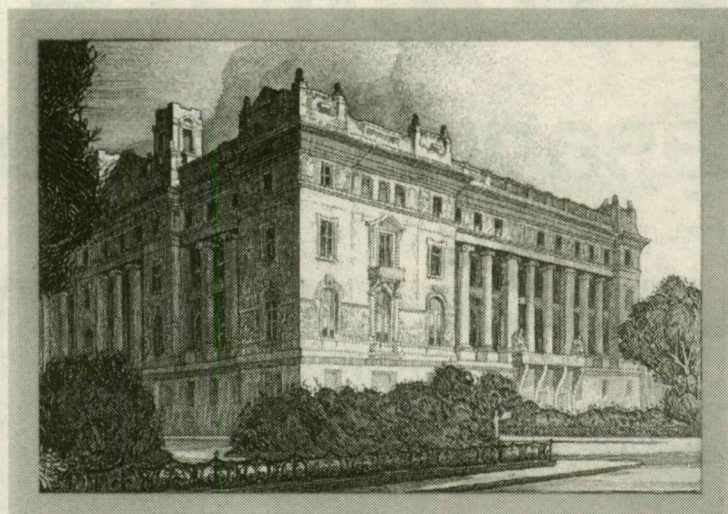

MAGYAR NEMZETI BANK

A MAGYAR NEMZETI BANK BOCSÁNATOT KÉR
A KOMMUNIZMUS ÁLDOZATÁUL ESETT ALKALMAZOTTAITÓL

Az 1956-os forradalom 50. évfordulóján, 2006-ban a Magyar Nemzeti Bank szeretne megemlékezni azon munkatársairól, akik 1945 és 1960 között politikai üldözöttséget szenvedtek el. Ezek az emberi méltóságot, egzisztenciát és a szabadságot sértő lépések a bank nevében vagy a bankhoz fűződő munkaviszony kapcsán születtek.

KÉRJÜK AZ ÉRINTETT EGYKORI KOLLÉGÁKAT - VAGY EGYENES ÁGI
LESZÁRMAZOTTÁIKAT -, JELENTKEZZENEK
2006. MÁJUS 1-JÉIG A MAGYAR NEMZETI BANKNÁL,
HOGY MÉLTÓ MÓDON, SZEMÉLYESEN IS BOCSÁNATOT KÉRHESSÜNK.

Tel.: +36 1 428 2752 info@mnb.hu www.mnb.hu